

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgavebetegnelse | Edition Statement:

Bindbetegnelse | Volume Statement:

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : E. L. Thaarup, 1868

Fysiske størrelse | Physical extent:

Rung, H.; Samlet og udgivet af H. Rung.

Tillæg til Weyses Choralbog

Andet betydelig forøgede Oplag.

Komplet eksemplar, skrøbeligt

Kjøbenhavn : E. L. Thaarup, 1868

1 partitur ;

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Tillæg til Weyses Choralbog.

Samlet og udgivet

af

H. Rung.

Andet betydelig foregedede Oplag.

Kjøbenhavn 1868.

Trykt i Louis Kleins Bog- og Nodetrykkeri for:

E. L. Thaarup.

Tillæg til Weyses Choralbog.

Samlet og udgivet

af

H. Rung.

Andet betydelig forøgede Oplag.

Kjøbenhavn 1868.

Trykt i Louis Kleins Bog- og Nodetrykkeri for:

E. L. Thaarup.

THIRTY-THREE WILSON

WILSON

WILSON

WILSON

WILSON

WILSON

WILSON

F o r o r d.

Mit Tillæg til Weyses Choralbog indeholdt 50 Melodier til »Fest-Psalmer« og til »Psalmebog til Kirke- og Huus-Andagt«.

Da en anden Udgave var nødvendig, blev jeg fra de forskjelligste Sider og navnlig af Forlæggeren anmodet om, ogsaa at optage Melodier til de i Kirkerne brugte »Tillæg til Evangelisk-christelig Psalmebog«.

Dette er skeet i denne Udgave, som saaledes i Forening med Hovedværket indeholder Melodier til de nævnte to Psalmebøger, samt til N. F. S. Grundtvigs Fest-Psalmer, P. A. Fengers og P. Rørdams Tillæg.

Februar 1868.

H. Rung.

Alphabetisk Register over Psalme-Melodierne.

	Nr.		Nr.		Nr.
Ak som en Drøm er Manges Liv ...	116.	Du som gaar ud fra den levende Gud	61.	Hvor lifligt er det dog at gaae	38.
Aldrig er jeg uden Vaade	135a, b.	Dyb af Kjærlighed	124.	Hvor salig er den lille Flok	34a, b.
Almindelig er Christi Kirke	41.			Hvor til Altret under Krands	91.
Alt staaer i Guds Faderhaand	51.	Eia, min Sjæl, ret inderlig	139.	Hyggelig, rolig, Gud, er Din Bolig.	81.
Amen raabe hver en Tunge	153.	En Sædemand gik ud at saae	28a, b.	Hør vor Hellig-Aftens Bøn	130.
Apostlerne sad i Jerusalem	33a, b.	Et Barn er født i Bethlehem	3a, b, c.	Hører du Røsten	76.
At sige Verden ret Farvel	21.	Et lidet Barn saa lysteligt	8.		
				I al sin Glands nu straalere Solen ..	46.
Blomstre som en Rosengård	45a, b.	For Alle slagtet er Guds Lam	152.	I Dødens Baand vor Frelser laae ...	98.
Christ stod op af Døde	11.	Forventningsfulde Sjæle	104.	I Herrens Huus det toner	147.
Dag til Hvile, Dag til Glæde	92.	Fra Himlen kom en Engel klar	7.	I Wittenberg, i Sachsen-Land	107.
Dagen gaaer med raske Fjed	122.	Fred, til Rod for bittert Savn	25.	I Østen stiger Solen op	120.
De hellig tre Konger saa hjertensglad	125.	Følger med til Urtegaarden	93.		
Deilig er den Himmel blaa	9a, b.			Jeg veed en Urt, saa deilig og bold	97.
Deilig er Jorden	138.	Giv mig, Gud, en Psalmetunge ...	16a, b.	Jesus Christus, Frelser-Manden	27.
Den lyse Dag forgangen er	44.	Glade Juul, deilige Juul	136.	Jesus, Frelser og Befrier	85.
Den nærmer sig, den Time forudsat.	151.	Glæden, hun er født idag	6.	Jesus græder, Verden leer	137.
Den signede Dag med Fryd vi see .	1.	Glæderig og underfuld	106.	Julen har bragt velsignet Bud	128.
Den som mig føder, det er Gud	117.	Gud, Helligaand! O kom	113.	Julen har Engle-Lyd	2.
Den store hvide Flok vi see	144.	Guds Menighed, syng for vor Skaber			
Den yndigste Rose er funden	18.	i Løn	14.	Kimer, I Klokker	54.
Denne er Dagen, som Herren har gjort	55.	Guds Søn, Han kom fra Himlen ned	74.	Kirkeklokke! ei til Hovedstæder	150.
Der sad en Fisker saa tankefuld ...	100.			Kirken, den er et gammelt Huus ...	47.
Det er saa yndigt at følges ad	63.	Her vil ties, her vil bies	22.	Kirken er som Himmerige	26. 143.
Det hellige Kors, Vorherre Han bar	140.	Herren, Han har besøgt sit Folk ..	40.	Kjærligheds og Sandheds Aand	89.
Det Livsens Ord vi bygge paa	110.	Herren, Han sagde til Herre min..	105.	Klynke og klage	126.
Det Vandbad i Ordet	145.	Herren strækker ud sin Arm	129.	Kom, o Hellig-Aand, kom brat	52.
Drag Jesu mig	132.	Herrens Røst, som aldrig brister .	32.	Kommer Sjæle, dyrekjøbte	67.
		Hil dig, vor Fane	79.	Kvindelil, din Tro er stor	37.
		Hvor er Lammet, Offer-Lammet ..	112.	Kæmp alvorlig, nu Guds Naade	134.

	Nr.
Lad det klinge sødt i Sky.....	53.
Livsalig Paaskedag	12.
Lovet være Du, Jesu Christ	5.
Lovsynger Herren, min Mund og mit Indre	109.
Luk op dit Borge-Led.....	114.
Lær mig, o Skov, at visne glad....	31.
Lær os, Frelser, Livets Væld.....	30.
 Maria, hun var en Jomfru skjær...	90.
Med Fred og Fryd, jeg farer hen...	111.
Med sin Alabaster Krukke.....	19.
Med Sorgen og Klagen hold Maade.	75.
Med Straale-Krands om Tinde.....	36.
Menneskebolig.....	146.
Mens i Krybben spæd Du laae.....	87.
Min Jesu, lad mit Hjerte faae.....	94.
Min Mund og mit Hjerte	48.
Min Sol, min Lyst, min Glæde....	83.
Mindes vi en fuldtro Ven.....	65.
Morgenstund.....	43a, b.
 Naar mit Øie.....	50.
Naar skal da min Tid faa Ende....	141.
Natten er omme.....	96.
Nu rinder Solen op.....	103.
Nu ringer alle Klokker mod Sky...	80.

	Nr.
Nu titte til hinanden, de favre Blomster smaa.....	118.
Nu vaagne alle Guds Fugle smaa...	119.
 O, Du Guds Lam	58.
O, Herre Christ.....	42.
O Jesu, for Din Pine.....	68.
O Jesu, søde Jesu! Dig	20.
O lad Din Aand nu med os være...	59.
O store Gud, vi love Dig (Te Deum).	56.
O store Gud, vi love Dig.....	142.
Op, I Christne, rustet eder.....	149.
Op, thi Dagen nu frembryder...	78. 121.
Op dog, Zion, seer du ei	39.
Op til Guds Huus vi gaae.....	62.
 Paa den Dag, du æder, dø.....	108.
Paa Jerusalem det ny.....	57.
Paa sit Kors i Dødens Smerte....	123.
Paaske vi holde.....	101.
Pludselig, Herre, blandt Dine Du stod	127.
Prægtig skinner Sol og Maane....	69.
 Reis op dit Hoved, al Christenhed .	24a, b.
Rind nu op i Jesu Navn	86.
 Saa vil vi nu sige hverandre Farvel.	133a, b.
See, hvor nu Jesus træder	64.

	Nr.
Seer til Fuglene i Luften.....	70.
Sin Vogn gjør Han af Skyer blaa...	15.
Smuler under Herrens Bord.....	88.
Som Dugg paa slagne Enge	71.
Som et stille Offerlam	95.
Som Foraars-Solen morgenrød.....	66.
Som Han siger, saa I gjøre.....	35.
Sorrig og Glæde, de vandre tilhobe..	99.
Sov sødt, Barnlille	73.
Syndernes Forladelse	102.
 Tag det sorte Kors fra Graven.....	13.
Talsmand! som paa Jorderige	77.
Tie, alt Kjød, for Aasyn Hans	148.
Til Himlen rækker Din Miskundhed, Gud	115.
Trods Længselens Smerte.....	72.
Tør end Nogen ihukomme	49.
 Urolige Hjerte	29.
 Var I ikke Galilæer	23.
Velkommen igjen Guds Engle smaa..	17.
Venner! sagde Guds Engel blidt....	82.
Verdens Igjenfødselse, Glæden igjenføder	131.
Vor Alderdoms Trøst	60.
Vor Herre, Han er en Konge stor...	84.
Vorherres, Jesu Mindefest.	10.
Vær velkommen Herrens Aar	4.

Fortegnelse over Componisterne.

- Balle, C., 8. 10. 23. 26.
Barnekov, Chr., 30. 43 a. 52. 60. 61. 62. 89. 91. 93. 97. 98. 105. 106. 111. 112.
Boisen, L. N., 21.
Bull, C., 31.
Gade, N. V., 101. 121. 143.
Gebauer, J. C., 126. 127.
Gether, 77. 88.
Hartmann, E., 66.
Hartmann, J. P. E., 16 b. 25. 39. 45 a. 64. 65. 67. 79. 84. 100. 130.
Heise, P., 87.
Kalhauge, V., 29.
Kuhlau, F., 124.
Lindemann, L. W., 16 a. 28 b. 32. 37. 39. 41. 47. 48. 49. 55. 58. 81. 104.
Mathison-Hansen, H., 72. 102. 110.
Nygaard, C., 24 a. 73. 83.
Rung, H., 4. 11. 12. 13. 15. 19. 24 b. 42. 45 b. 46. 51. 53. 54. 57. 59. 82. 85. 114. 115. 116. 117.
133 a. 137. 144. 150.
Winding, A., 113.
Weyse, C. E. F., 1. 9 b. 17. 36. 63. 80. 118. 119. 120. 122. 128. 129. 139.

De øvrige Compositioner ere ældre Psalme- og Folke-Melodier eller af unavngivne Componister.

Nr. 1.

Den sig - ne - de Dag med Fryd vi seer af Ha - vet til os op kôm - me; den ly - se paa Him - len,

meer og meer, os al - le til Lyst og From - - me! Det kjen - des paa os, som Ly - sets Børn, at

Nat - ten hun er nu om - - me!

Nr. 2.

Ju-len har Eng-le-Lyd, vi med Fryd os barnlig paa Gud - Fa - der for - la - - der; vi var i Nød saa læn - ge, dog

hør-te Han vor Bøn, Han veed hvor - til vi træn - ge, vor Frelser blev Guds Søn; thi vil vi al-le sjun - ge, med

Hjer-te og med Tun - ge, et: Æ-re væ-re Gud for sit Ju-le - bud! et: Æ-re væ-re Gud for sit Ju - le - bud!

Nr. 3 a.

Et Barn er født i Beth - le - hem, Beth-le - hem, Thi glæ-de sig Je - ru - salem! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Nr. 3 b.

Et Barn er født i Beth - le - hem, Beth - le - hem, thi glæ - de sig Je - ru - sa - lem!

Hal - - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Nr. 3 c.

Et Barn er født i Beth - le - hem, Hal - le - - - lu - ja! Thi glæ - de sig Je-

ru - sa - lem! Hal - le - lu - ja! Hal - le - - - lu - ja!

Nr. 4.

Vær vel-kom-men Her-rens Aar og vel-kommen her-hid! Ju-le-nat, da vor Her-re blev fød, da tænd-te sig

Ly-set i Mør-kets Skjød! Vel-kom-men Nyt-aar og vel-kom-men her!

Nr. 5.

Lo-vet væ-re Du, Je-su Christ! at Du Men-ne-ske vor-den est, født af en Jom-fru

reen og skjær, gla-de-lig hilst af Him-lens Hær! O, Gud skee Lov!

Nr. 6.

Glæ-den, hun er født i - dag, Him-me - ri-ges Glæ - de, Han, som var fryg-te - lig og u - til - gæn-ge - lig
Ved Gud - Fa-ders Vel - be - hag fry - de sig de Spæ - de;

i sin høi - e Bo - lig, Han nu i Bar-ne - dragt har sig i Kryb-ben lagt, med vort Støv for - tro - lig!

Nr. 7.

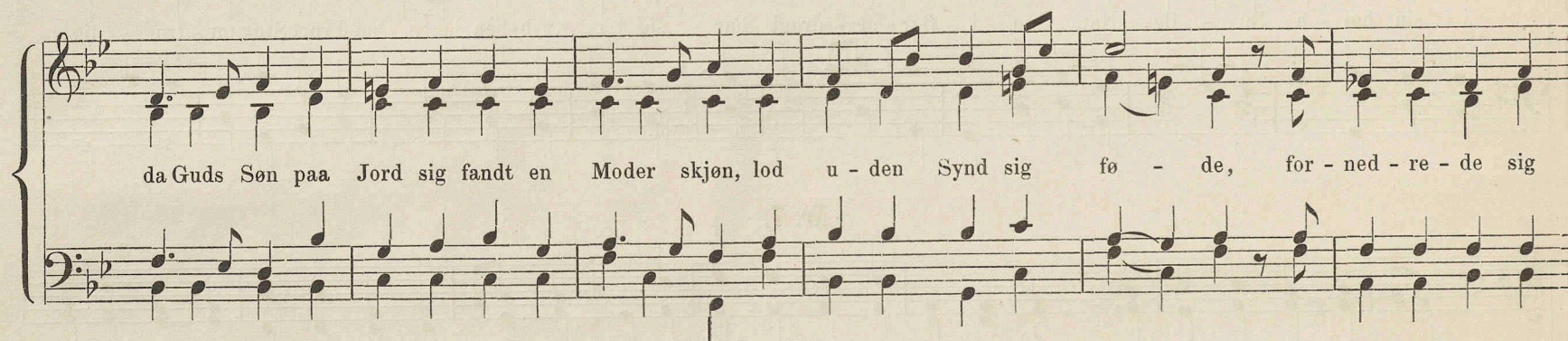
Fra Him-len kom en Eng - el klar, for Hyr-ders Øi - ne aa-ben - bar, han sang saa sødt: nu gi - ver Agt paa

Bar-net svøbt, i Kryb - ben lagt!

Nr. 8.

Et li - det Barn saa ly-ste - ligt blev af en Jom - fru baa - ret, I Ti-dens Fyl-de,
Ei før, ei si - den hør-tes Sligt, men kun i Ju - bel - - aa - ret,

da Guds Søn paa Jord sig fandt en Moder skjøn, lod u - den Synd sig fø - de, for - ned - re - de sig

til de Smaa, saa de kan Ham til Bro - der faae, den Himlens Mor - gen - rø - de!

Nr. 9 a.

Dei - lig er den Him - mel blaa, Lyst det er at see der - paa, hvor de gyld - ne Stjer - ner blin - ke,

hvor de smi - le, hvor de vin - ke os fra Jor - den op til sig! os fra Jor - den op til sig!

Nr. 9 b.

Dei - lig er den Him - mel blaa, Lyst det er at see der - paa, hvor de gyld - ne Stjer - ner blin - ke, hvor de

smi - le, hvor de vin - ke os fra Jor - den op til sig! os fra Jor - den op til sig!

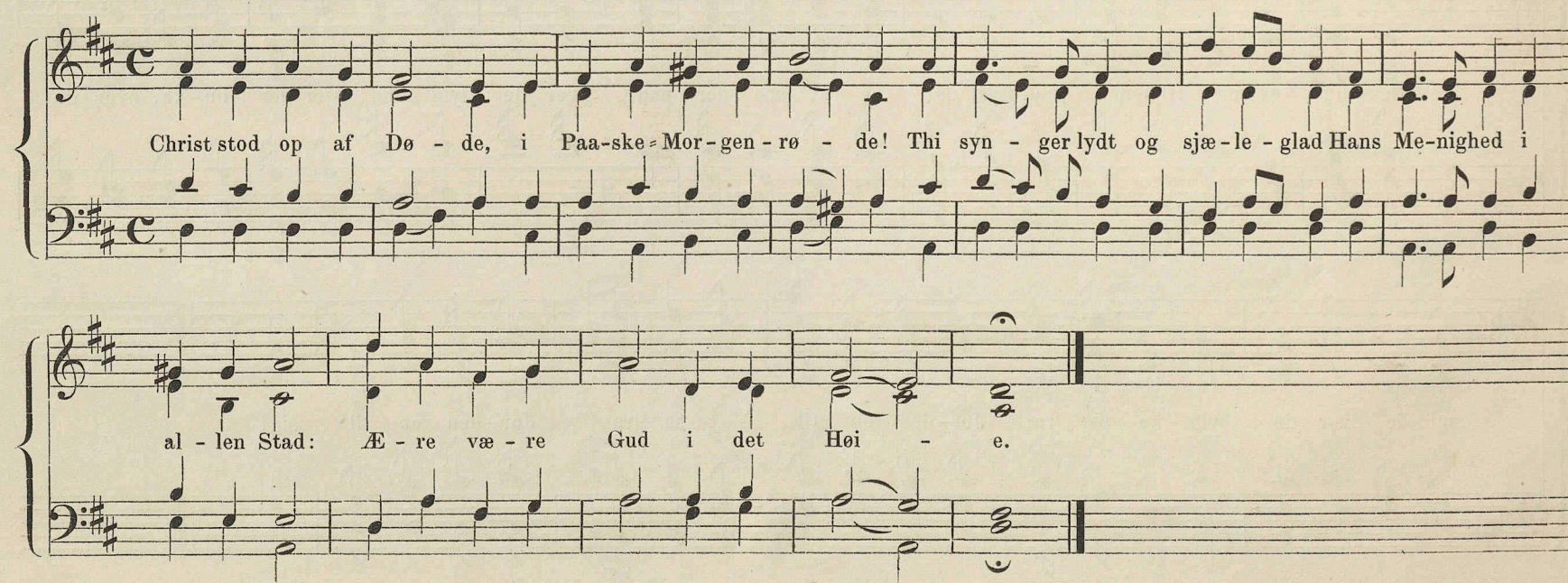
Nr. 10.

Vor Her-res Je-su Min - de-fest den Høi - tid er, som glæ - der bedst; thi hvor Han kom - mes

ret i - hu, lys - le - ven - de Han er end - nu.

Nr. 11.

Christ stod op af Dø - de, i Paa-ske-Mor-gen-rø - de! Thi syn - ger lydt og sjæ - le - glad Hans Me-nighed i

al - len Stad: Æ - re væ - re Gud i det Høi - e.

Nr. 12.

Liv - sa - lig Paa-ske - dag! Nu vun-det er vor Sag, Lang-fre-dags bit - tre Min - de maa nu saa sødt hen-
 svin - de, thi Je - sus vandt med Æ - re, Hans Navn vel - sig - net væ - re!

Nr. 13.

Tag det sor - te Kors fra Gra-ven! Plant en Li-lje, hvor det stod! Ved hvert Skridt i Dødninghaven Blomster spi-re for vor Fod!
 Eng-le-vin-ger paa vor Grav, for den brud-te Vandringsstav! Palmefugl for A-skekruk-ke! Fry-desang for hu - le Suk - ke!

Nr. 14.

Guds Me - nig - hed, syng for vor Ska - ber i Løn! — Engle syn - ge med — Han gav os til Frel - ser sin

een - baar - ne Søn! Saa lif - lig le - ge vi for vor Her - re!

Nr. 15.

Sin Vogn gjør Han af Sky - er blaa, i Aag Han Storme spæn - der, den ganske Jord med Klipper graa som Vox er i Hans

Hæn - der, Hans Sværd er hvast, Hans Spiir er godt, Hans Folk er vi, den Drotters Drot, Hans Navn er Je - sus Chri - stus!

Nr. 16 a.

Giv mig, Gud, en Psal-me = Tun-ge, saa for Dig jeg ret kan sjun-ge, høit og ly - de - lig! saa jeg fø - le

kan med Glæ - de, sødt det er om Dig at kvæ - de u - den Skrømt og Svig!

Nr. 16 b.

Giv mig, Gud, en Psal-me = Tun-ge, saa for Dig jeg ret kan sjun-ge, høit og ly - de - lig! saa jeg fø - le kan med

Glæ - de, sødt det er om Dig at kvæ - de, u - den Skrømt og Svig!

Nr. 17.

Vel-kom-men i-gjen, Guds Eng - le smaa, fra høi - e Him - mel = Sa - le, med dei - li - ge Sol - skins = Klæ - der paa, i

Jor-dens Skyg - ge = Da - le! Trods kling-ren-de Frost godt Aar I spaae for Fugl og Sæd i Dva - le!

Nr. 18.

Den yn - dig - ste Ro - se er fun - den, blandt sti - ve - ste Tor - ne op - run - den, om Ju - len, trods

Vin - te - rens Kul - de, sprang Pa - ra - dis = Ro - sen af Mul - de!

Nr. 19.

Med sin A - la - ba - ster = Kruk-ke, fuld af Sal-ve dy - re - bar, kom, med Hjer - tet
 Hun, som maat-te skam-fuld suk-ke: Her-re, yn-kes! Her-re, spar!

søn - der - knu - set, ind i Pha - ri - sæ - er = Hu - set, hvor til - bords den Re - ne sad!

Nr. 20.

O Je - su, sø - de Je - su, Dig skee Hjer - tens-Tak e - vin - de - lig, som med Dit

e - get Kjød og Blod saa kjær - lig mig be - spi - se lod!

Nr. 21.

At si - ge Ver - den ret Far - vel, i Li - vets Gry og Li - vets Kveld er li - ge tungt at nem - me, det

lær - tes al - drig her paa Jord, var, Je - sus, ei Du i Dit Ord hos os, som Du er hjem - me!

Nr. 22.

Her vil ti - es, her vil bi - es, her vil bi - es, mit sva - ge Sind! Høst - ti - den end - tes, her maa da ven - tes,

her maa da ven - tes paa For - aars - vind! Her vil ti - es, her vil bi - es, her vil bi - es, mit sva - ge Sind!

Nr. 23.

Var I ik - ke Ga - li - læ - er! Kald - te e - der Pha - ri - sæ - er ei med Haan u - lær - de Mænd,
 I, som brag - te først paa Ta - le Ham, som laae i Dø - dens Dva - le, men stod her - lig op i - gjen!

Nr. 24 a.

Reis op dit Hoved, al Chri - sten - hed, Op - løft dit Øi - e, slaae ei det ned! I Him - len du har hjem -
 me; der er dit Hjer - te, der er din Skat, der - fra Han kommer med Æ - ren brat, hvem du kan al - drig glem - me!

Nr. 24 b.

Reis op dit Ho-ved, al Chri-sten-hed, op - løft dit Øi - e, slaae ei det ned! i Him - len du har hjem - me; der

er dit Hjer - te, der er din Skat, der - fra Han kom-mer med Æ - ren brat, hvem du kan al - drig glem - me!

Nr. 25.

Fred, til Bod for bit - tert Savn, Gud os gav i Je - su Navn, Fred os køb - te med sit Blod, Fred os

Je - sus ef - ter - lod! Chri-sten - dom er i en Sum Fre - dens E - van - ge - li - um!

Nr. 26.

Kirken er som Him-me-ri-ge, Me-get kan den lig-nes ved, skjøndt paa Jord den har ei Li-ge,

som Guds Naa-de og Guds Fred!

Nr. 27.

Je-sus Christus, Frel-ser-Man-den, er mit Hjer-tes eet og alt, Je-sus, Dig og in-gen An-den Hjertets Dyb har

Brud-gom kaldt, nyn-ner, syn-ger: Her-re mild! Nu og e-vig, som Du vil.

Nr. 28 a.

En Sæ - de - Mand gik ud at saae, og strøe - de rundt med beg - ge Hæn - der, for
o - ver - alt det skul - de naae, i - mel - lem beg - ge A - ger = En - der!

Nr. 28 b.

En Sæ - de - Mand gik ud at saae, og strøe - de rundt med beg - ge Hæn - der, for o - ver - alt det
skul - de naae, i - mel - lem beg - ge A - ger = En - der!

Nr. 29.

U - ro - li - ge Hjer-te! Hvad fei-ler dig dog? Hvi gjør du dig Smerte, du ei har be - hov? Er Han ei vor Fa-der, som

raa - der for Alt! Er ei vo - re Taarer og Ho - ved-Haar talt! Har os ei den Bed-ste til Venner ud-valgt!

Nr. 30.

Lær os, Frel-ser, Li-vets Væld! Hvad Din Død be - ty - der, saa vi til Dit Kors med Skjel nag-le vo-re Ly - der!

Lær i Aan-den os at saae græden-de her - ne - den, saa Du Lov-Sang hø-ste maa, naar vi fa-re he - den!

Nr. 31.

Lær mig, o Skov, at vis - ne glad, og tæn - ke: trods det gu - le Blad, et be - dre For - aar kom -

mer, da Li - vets Træ skal herligt staae og si - ne dy - be Rød - der slaee i E - vig - he - dens Som - mer!

Nr. 32.

Her - rens Røst, som al - drig bri - ster, lært mig har, hvad og jeg troer: Alt hvad for Hans Skyld jeg mi - ster,

faaer i - gen jeg paa Hans Ord.

Nr. 33 a.

A - post - ler - ne sad i Je - ru - sa - lem og bi - ed paa Her - rens Ti - me, for Ø - ren da brat det

rin - ged dem, som tu - sin - de Klok - ker ki - me.

Nr. 33 b.

A - post - ler - ne sad i Je - ru - sa - lem og bi - ed paa Her - rens Ti - - me, for

Ø - ren da brat det rin - ged dem, som tu - sin - de Klok - ker ki - - me.

Nr. 34 a.

Hvor sa-lig er den lil-le Flok, som Je-sus kiendes ved, I Ham, sin Frelser, har den Nok nu og i E-vig-

hed! I Kiærlig-hed, i Haab og Tro den vandrer her, og hist skal boe med Ham, naar Haab og Tro forgaaer, men Kiærlighed bestaaer.

Nr. 34 b.

Hvor sa-lig er den lil-le Flok, som Je-sus kien-des ved, I Ham, sin Frel-ser, har den Nok nu og i E-vig-hed! I Kiær-lig-hed, i Haab og Tro den

vand-rer her, og hist skal boe med Ham, naar Haab og Tro for-gaaer, men Kiær-lig-hed be-staaer.

Nr. 35.

Som Han si - ger, saa I gjø - re! Det var Her - rens Mo - ders Ord, bi - ed paa, om Her - ren
reent ud sagt for aab - ne Dø - re, hvor hun sad ved Bru - de - bord,

vil - de skaf - fe Raad ved Bryl - lups = Gil - de, hvor de hav - de in - gen Viin.

Nr. 36.

Med Straa - le = Krands om Tin - de for - kla - ret Je - sus stod, det var - mer os her - in - de, ved

dy - best Hjer - te = Rod.

Nr. 37.

Kvin - de - lil! din Tro er stor, skeep dig, som du vil - de! I det ri - ge Naadens = Ord sprudler Li - vets Kil - de,

sprud - ler Li - vets Kil - de.

Nr. 38.

Hvor lif - ligt er det dog at gaee med Je - su Ord i Munde, Hans Saar, Hans Død at tæn - ke paa, og alt Hans Værk be - grun - de!

Nr. 39.

Op dog Zi - on! seer du ei Seirens pal - me - strøe - de Vei til Guds Huus i Himme - rig! den er og be - redt for dig.

Nr. 40.

Her-ren, Han har be - søgt sit Folk, Nat - ten hun blev til Mor - gen; Men-ne-skens Søn, Gnd = Fa - ders

Tolk, sluk-ket nu har al Sor - gen! Sluk-ket nu har al Sor - gen!

Nr. 41.

Al - min-de - lig er Chri-sti Kir - ke, et Be-de-Huus for al-le Folk, I Tidens Løb saa lidt den skifter sin
og kun i den vil Aan-den vir - ke, som Kjærligheds og Sandheds Tolk.

Tro og Daab som Gnd og Stif-ter, For - jæt - tel - ser saa lidt som Aand.

Nr. 42.

O Her - re Christ! Vor Frel-ser Du est, vort Haab er Du al - e - ne, for - u - den

Svig vi troe paa Dig saa in - der - lig, vor Trøst er Dit Ord det re - ne.

Nr. 43 a.

Mor - gen - stund har Guld i Mund, for Nat - ten Gud vi lo - ve, Han lær - de os i

Je - su Navn, som Bar - net i sin Mo - ders Favn, vi al - le sødt kan so - ve.

Nr. 43 b.

Mor-gen-stund har Guld i Mund, for Nat-ten Gud vi lo - ve, Han lær - de os i Je - su Navn, som

Bar - net i sin Mo - ders Favn, vi al - le sødt kan so - ve.

Nr. 44.

Den ly - se Dag for - gan - gen er, og Nat - ten os o - ver - hæn - ger! Bliv hos os, Her - re

Je - sus kjær! Til Dig vi saa høi - lig træn-ger. Glæ - de os Gud i Him - me - rig!

Nr. 45 a.

Blom-stre som en Ro-sen-gaard skal de ø-de Van-ge, blom-stre i et Gylden-aar un-der Fug-le-san-ge,
 mø-des skal i Straa-le-dands Li-ba-nons og Kar-mels Glands, Sa-rons Yn-dig-he-der.

Nr. 45 b.

Blomstre som en Ro-sen-gaard skal de ø-de Van-ge, mø-des skal i
 blomstre i et Gyl-den-aar un-der Fug-le-san-ge,
 Straa-le-dands, Li-ba-nons og Kar-mels Glands, Sa-rons Yn-dig-he-der.

Nr. 46.

I al sin Glands nu straa-ler So-len, Livs-Lyset o-ver Naa-de - sto-len, nu kom vor Pind-se - li - lje

Tid, nu har vi Sommer skjær og blid, nu spaaer os meer end Eng - le - røst i Je - su Navn en gyl-den Høst.

Nr. 47.

Kir-ken, den er et gam - melt Huus, staaer, om end Taar-ne - ne fal - de, Kal - de paa
Taar - ne fuld - man - ge sank i Gruus, Klok-ker end ki - me og kal - de,

Gam - mel og paa Ung, høi - est paa Sjø - len, træet og tung, syg for den e - vi - ge Hvi - le.

Nr. 48.

Min Mund og mit Hjer-te, de gjor-de en Pagt, i Fryd og i Smer-te, af al de-res Magt hin-an-den at føl-ge, og al-drig for-døl-ge, hvad i dem er le-ven-de lagt.

Nr. 49.

Tør end No-gen i-hu-komme Hjertets sø-de Morgendrøm, mindes, trods al Verdens Domme, Si-on med en Taa-re-strøm?
Mæg-ter No-gen end at stemme Harpen dybt til Or-gel-klang! Vo-ver No-gen end at nemme, end at kvæ-de Si-ons Sang!

Nr. 50.

Naar mit Oi - e, træt af Møi - e, vaadt og mærkt af Slud og Regn, stædt i Vaan-de, af Guds Aan - de

løf - tes op til Ly - sets Egn, o, hvor kla - rer det da brat, saa min Sjæl faaer Dag for Nat!

Nr. 51.

Alt staaer i Guds Fa - der - haand, hvad Han vil, det gjør Hans Aand, af Guds Naa - de, til Guds Æ - re, e - vig

gla - de vi skal væ - re i Vor - her - res, Je - su Navn!

Nr. 52.

Kom, o Hel - lig = Aand, kom brat! Gjennem - bryd den mør - ke Nat med Guds Mor - gen = Rø - de! I vort Hjer - te

Lær - ke = Slag hil - se Her - rens kla - re Dag! vo - re Tun - ger glø - de!

Nr. 53.

Lad det klin - ge sødt i Sky: Læn - ge le - ve Kongen ny, Si - ons Konge, bar - ne - bly! Nu er skeet til Jordens Held, hvad os

meldte Ga - bri - el! Ei - a, Ei - a! Født er Herren af en Mø! vi ei fø - des til at døe! Gud med os, Im - ma - nu - el!

Nr. 54.

Ki-mer, I Klokke! ja ki-mer før Dag i det Dun - kle! Tind - rer, I Stjerner! som Eng - le - nes Øi - ne kan
fun - kle! Fred kom til Jord, Him - melens Fred med Guds Ord, Æ - ren er Guds i det Høi - e!

Nr. 55.

Den-ne er Dagen, som Herren har gjort! Den skal Hans Tjene - re fry - de, thi i dens hel - li - ge Ti -
op Han i - dag luk - ked Himme - rigs Port, saa skal hver Søndag det ly - de,
mer her - lig af Graven op - stod Guds Ord, naadig fra Himlen Guds Aand ned - foer! Veed I nu hvor - for det ki - mer?

Nr. 56. Te Deum.

Orgel.

Præsten.

O, sto - re Gud! vi lo - ve Dig af Hjertens Grund e - vin - de -

Chor.

lig! I Naa-de seer Du til os ned, og e - vig er Din Mi-skund-hed! Lov-Sangen fra den frelste

Præsten.

Chor.

Jord sig blande med Dit Eng - le - Chor! Ja, A-dams Æt i - stem-mer glad Cheru-bers og Se-ra - phers Kvad:

Hel - lig, Kjær - lig, Stærk og Viis! E - vig Æ - re, Lov og Priis, al - le vi - de Veg - ne, fra væ - re Dig!

Præsten.

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Chor.

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu -

ja! Hal - le - lu - ja!

Nr. 57.

Paa Je - ru - sa - lem det ny, paa den sto - re Kon - ges By, lad os al - le byg - ge, med Guds

Aand og med Guds Søn, un - der Sang og Suk og Bøn, i Guds Vin - gers Skyg - ge!

Nr. 58.

O, Du Guds Lam! med Kor - sets Skam, Du bar al Ver - dens Syn - der, der - fra al Trøst be - gyn - der; mi-

skun - de - lig, for - barm Du Dig!

Nr. 59.

O lad Din Aand nu med os væ - re, vor Je - sus Chri - stus, Her - re sød, saa Bør - ne -

ne, vi til Dig bæ - re, maae dø - bes til Din Sei - er = Død!

Nr. 60.

Vor Alderdoms Trøst og Støtte-Stav, det er den Aand a - le - ne, som Frel-se-ren os til Trøster gav, med kla-re Ord og

re - ne, med Livets Ord af Herrens Mund, med Tro - ens Ord af Hjer - tensgrund, med Kjær - lig - he - dens Glæ - de.

Nr. 61.

Du, som gaaer ud fra den le-ven-de Gud, Aan-der-nes Aand i det Høi - e! Løg-ne-rems

Æt, som gjør Tals-man-den træt, staaer Dig gjen - stri - dig for Øi - e, men af Guds Naa-de, o

bliv dog her! Nat-ten er skum-mel og den er nær.

Nr. 62.

Op til Guds Huus vi gaæ og ban-ke dristig paa: »Luk op«, det er vor Bøn! Vi le-der om Guds Søn.

Nr. 63.

Det er saa yn-digt at føl-ges ad, for To, som gjer-ne vil sam-men væ-re, da er med Glæ-den man

dob-belt glad og halvt om Sor-gen saa tung at bæ-re; ja det er Gam-men at rei-se sam-men at

rei-se sam-men, naar Fje-der-ham-men er Kjær-lig-hed! er Kjær-lig-hed!

Nr. 64.

See, hvor nu Je-sus træ-der hen til den Mor-der- Stad, som, mens Han for den græder, Ham la-ver blodigt Bad!

Nr. 65.

Min-des vi en fuld-tro Ven i det Fjer-ne al-le Da-ge, øn-sken-de, han snart i-gien vende

maa med Fryd til-ba-ge; Frel-ser, i Dit Ven-ne-Lag, Min-det er en Ho-ved-sag.

Nr. 66.

Som For-aars-So-len mor-gen-rød, stod Je-sus op af Jor-dens Skiød, med Liv og Lys til-li-ge! Der-

for, saa-læn-ge Ver-den staaer, nu ef-ter Vin-ter kom-mer Vaar liv-sa-lig i Guds Ri-ge!

Nr. 67.

Kom-mer Sjø-le, dy-re-kjøb-te, og til meer end Eng-le døb-te, Sødskende til Da-vids Søn! Lad os med Guds

Eng-le = Ska-re og med Ham til Himmels fa-re, see den Frommes sto-re Løn, see den From-mes sto-re Løn.

Nr. 68.

O Je-su! for Din Pi-ne, Kors-fæ-stel-se og Død, for-lad mig Syn-der

mi-ne, frels mig fra e-vig Nød.

Nr. 69.

Præg-tig skin-ner Sol og Maa-ne o-ver Luft og Hav og Land,
 Bleg-ne skal de dog og blaa-ne, ved den sto-re Il-de-brand, Stjer-ner - ne, som yn-dig tin-dre,

som de stør-re, saa de min-dre, svin-de hen som Stjer - ne - skud!

Nr. 70.

Seer til Fug-le - ne i Luf-ten, hvor de svin-ge sig med Sang! Seer til Blom-ster-ne med Duf-ten, hvor de

pry-de Eng og Vang! Seer og læg-ger det paa Sin-de, som et Speil for Mand og Kvin - de!

Nr. 71.

Som Dugg paa slag - ne En - ge, saa fal - der Li - vets Ord
paa Christnes Sot - te - sen - ge, i Sky da Haa - bet groer, og Trø - sten o - ver Dø - den der -

af er Før - ste - grø - den, for - svun - det er der - ved al Dø - dens Bit - ter - hed!

Nr. 72.

Trods Læng - se - lens Smer - te, siig ei i dit Hjer - te: Hvo fa - rer i Afgrun - den ned, min

Frel - ser, den Sø - de, mig op fra de Dø - de at hen - te til Fryd og til Fred!

Nr. 73.

Sov sødt, Barn - lil - le! Lig ro - lig og stil - le, saa sø - de - lig sov, som Fug - len i

Skov, som Blom - ster - ne blun - der i En - - ge! Gud = Fa - der har sagt: Staaer Eng - le paa

Vagt, hvor mi - ne de Smaa er i Sen - ge!

Nr. 74.

Guds Søn, Han kom fra Himlen ned, som Broder til de Spæ - de,
 Han ly - ste o - ver Jorden Fred, ind - bød til Him - lens Glæ - de! Hans Navn er Je - sus Chri - stus!

Nr. 75.

Med Sor-gen og Kla-gen hold Maa - de, du min-des den hel - li - ge Daab, og Himmerigs Bord af Guds

Naa - de! Til - eign dig Guds Her-lig - heds Haab!

Nr. 76.

Hø - rer du Rø - sten, Raa-bet fra Ø - sten, hvor So - len op - staaer, og i Lov - san - gen

Hjer - te - Gjen - klan-gen til seent. Gyl - den - aar!

Nr. 77.

Talsmand! som paa Jor-de - ri - ge med et Suk kan Alt ud - si - ge, hvad vi e - vig træn - ge til,

i et Kys kan Alt ud - tryk-ke, hvad for e - vig gjør vor Lyk - ke, Du, som kan Alt hvad Du vil!

vær - di - ges til os at da - le, om Guds Stor-værk med os ta - le paa vort jæv - ne Mo - ders Maal!

Nr. 78.

Op! thi Da-gen nu frem - bry - der, som den gan - ske Ver-den fry - der! Op! thi

Naa-dens Gyl-den = Aar frem med Lys og Glæ - de gaaer, som de Gam - le før saa saa - re ven - te-

de med Læng-sels Taa-re. Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

Nr. 79.

Hil dig, vor Fa - ne! Kors-Ban-ner hvidt! Hol-de paa Ba - ne med dig vi Skridt, vis er os Krand - sen,

Gyl - den-aars = Glandsen, Dan - sker - ne føl - ge dig frit! Dan-sker - ne føl - ge dig frit!

Nr. 80.

Nu rin - ger al - le Klok - ker mod Sky; det ki - mer i fjer - ne Ri - ger. Hver Søn - dag Mor - gen

høit paa - ny stor Glæ - de mod Him - len sti - ger.

Nr. 81.

Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud! er Din Bo - lig, in - der - lig skjøn! O, hvor mit Hjer - te læn - ges med Smer - te,

suk - ker i Løn ef - ter at gjæ - ste Din Hel - lig - dom prud, ef - ter at boe hos den le - ven - de Gud!

Nr. 82.

Ven - ner! sag - de Guds En - gel blidt: Hvor - for er nu I ban - ge?
 Kil - de Væld kun er Bud - skab mit til lut - ter Fry - de - san - ge;

thi Han, som Jor - den gør sjæ - le - glad, er født til Ver - den i Da - vids Stad.

Nr. 83.

Min Sol, min Lyst, min Glæ - de, min Je - su, Hjertens - Ven, hvor længes jeg at træ - de og komme til Dig hen! Jeg

har en Ju - le - Sang i Hjertet Dig at y - de, som skal med Tak ud - bry - de, hjælp selv min Tro - es Gang!

Nr. 84.

Vor Her-re, Han er en Kon-ge stor, og thro-ner i Him-me-ri-ge, dog mellem de christ-ne Smaa paa Jord u-
syn-lig Han er til-li-ge. Men vor Fa-der i det Høi-e Han le-ver! Han le-ver!

Nr. 85.

Je-sus! Frelser og Be-fri-er er Dit dy-re-ba-re Navn, for En-hver, som paa Dig
bi-er, er og Frel-ser Du af Gavn, saa Dit Frel-ser=Navn paa Jord er det sto-re Naadens = Ord,

i Dit Navn gjen - fø - des Sjæ - le, i Dit Navn Guds Eng - le knæ - le!

Nr. 86.

Rind nu op i Je - su Navn, du liv - sa - lig Mor - gen - rø - de! Jeg i Aand og Bøn vil

mø - de Her - ren fra min Hvi - le - stavn; Sjæl og Hjer - te skal sig rø - re med al Tak for Nat - te -

ly, og min Frel - sers Lov - sang fø - re til den høi - e Him - mel - sky.

Nr. 87.

Mens i Kryb-ben spæd Du laae, Dig fra Mar-ken ø - de brag-te snild Guds Himmel blaa dog en Før-ste=

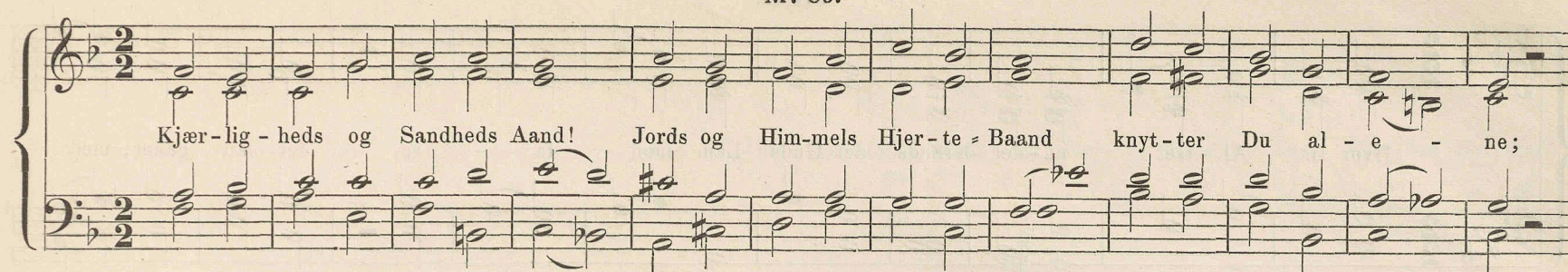
Grø - de, Vin-ked med et Mor-gen=Skjær, dem, der tjen - te Himlens Hær, Je-sus! til Din Vug - ge!

Nr. 88.

»Smuler un - der Her - rens Bord Hun - de smaa op - san - ke! « Det var Hedning=Kvin - dens Ord, Yd - myg - he - dens Tan - ke.

»Stor er Troen Kvin - de - lil, derfor skee dig, som du vil! « Det var Her - rens Ta - le, fældt som Dugg i Da - le.

Nr. 89.

Kjær-lig-heds og Sandheds Aand! Jords og Him-mels Hjer-te = Baand knyt-ter Du al-e-ne;

os for-le-ne dei-lig Røst, os op-glø-de, dybt i Bryst, Di-ne Flam-mer re-ne!

Nr. 90.

Ma-ri-a hun var en Jom-fru skjær, som Kir-ken mon be-vi-se, Han har for os
hun fød-te en Søn, al Æ-re værd, og Han-nem vil vi pri-se!

al-le sit Blod ud-øst, fra Dø-den gjen-løst, og gi-ver os e-vig Li-se!

Nr. 91.

Hvor til Al-tret un-der Krands det Guds Lam mon fa-re, for-an gaaer, med

Sky om Glands, Himlens Eng-le = Ska-re, Che-ru-bim med Øi-ne bli-de,

Se-ra-phim med Vin-ger hvi-de, dæm-pet, dybt Hal-le-lu-ja!

Nr. 92.

Dag til Hvi-le, Dag til Glæ-de, Dag ind-vi-et til Guds Fred, Du har seet i Dødningklæde Herren til Guds Her-lig-hed!

Nr. 93.

Føl - ger med til Ur - te - gaar - den, I, som fri - ste - des og faldt! See, hvor dra - be - lig for Hjør - den Hyr - den

stred, da ret det gjaldt! See Hans Kval og hør Hans Bøn! Lær at be - de af Guds Søn!

Nr. 94.

Min Je - su, lad mit Hjer - te faae en saa - dan Smag paa Dig, at Nat og Dag Du

væ - re maa min Sjæl u - mi - ste - lig.

Nr. 95.

Som et stil-le Of-fer-lam gik vor Drot i Dø - den, vend - te ei sit An-sigt bort, fra al Verdens Vee og Tort,
 Ændsed ik-ke Korsets Skam, bar u-skyldig Brø - den,

vil-de Alt ud - so - ne; Gjør-de i et Gyl-den=Aar Jorden til en Ro-sengaard, un-der Tor-ne=Kro - ne.

Nr. 96.

Nat-ten er om-me, Mør-ket for - svin-der, Ly-set op - rin-der, lif - lig op - kom-me Straaler gul - rø - de,
 Bjer-ge - ne glø - de, Li-vet op - staaer, Dø-den for - gaaer, Skyg-ger-ne flyg - te for Straa-le = Skud!

Nr. 97.

Jeg veed en Urt, - saa dei - lig og bold, som staaer paa Mar - ken hiin re - ne, Hun spre - der sig ud saa

man - ge - fold med Blom - ster og si - ne smaa Gre - ne; nu er der kommen en Storm saa stor med Frost og Kuld' hiin

stær - ke, har sla - get det Blom - ster ned til Jord, saa saa - re mit Hjer - te mon vær - ke, har sla - get det Blomster

ned til Jord, saa saa - re mit Hjer - te mon vær - ke.

Nr. 98.

I Dø-dens Baand vor Frel-ser laae, for vo-res Skyld hen-gi-vet, men her-lig kun-de Han op-staae, og
 skjænked mild os Li-vet, thi er Hans Folk nu sjæ-le-glad, og tak-ker Gud i al-len Stad, og
 syn-ger for Je-sus Christus: Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja!

Nr. 99.

Sor-rig og Glæ-de de van-dre til-ho-be, Lyk-ke, U-lyk-ke de gan-ge paa Rad,
 Med-gang og Modgang hin-an-den an-raa-be, Sol-skin og Sky-er de føl-ges og ad;

Jor - de - rigs Guld er præg - tigt Muld, Him - len er e - ne af Sa - lig - hed fuld.

Nr. 100.

Der sad en Fi - sker saa tan - ke - fuld, og hør - te paa Her - rens Ta - le, saa klang i Ø - ret ei

Sølv og Guld, ei San - gen i Hav - fru - sa - le; paa Fi - sker - kva - sen vor Her - re sad, og

Folk i Mæng - de som Blomst og Blad de lyt - ted i Land til Or - det.

Nr. 101.

Paa-ske vi hol - de al - le vi - de veg - ne; var - me og kol - de, lu - ne Him - mel-
Eg - ne, samt - lig be - røm - me som bedst Op - stan - del - sens Fest!

Nr. 102.

Syn - der - nes For - la - del - se Selv-roes u - de - luk - ker, Læg - te Gud vel Ska - den sin? Var ei he - le
Vee dig, du Be - naa - de - de, om paa Dyd du puk - ker!
Skyl - den din? el - ler var det Dyd af dig, du ei vra - ged' Him - me - rig?

Nr. 103.

Nu rin - der So - len op af Ø - ster - li - de, for - gylder Klippens Top og Bjergets Si - de; vær glad, min

Sjæl, og lad din Stemme klin - ge, stig op fra Jordens Bo, du dig med Tak og Tro til Himlen svin - ge!

Nr. 104.

For - ventnings - ful - de Sjæ - le! det er en af - gjort Sag: som Ty - ve sig ind - stjæ - le, saa kom - mer Her - rens

Dag; med Lam - pen klar, i let - te Blund, til Ha - ne = Gal og Mor - gen = Stund, de lu - re og de lyt - te!

Nr. 105.

Her - ren, Han sag - de til Her - re min: Thron ved min Si - de i Høi - hed Din,

mens jeg Dig læg - ger un - der Fod hver en Jet - te, Dig staaer i -

mod! For Du er mig kjær o - ver Al - le.

Nr. 106.

Glæ - de - rig og un - der - fuld, rig paa Raad, paa Taal og Trøst, klip - pe - fast og tro som Guld, sød i

Vaar og sød i Høst, dy - be - re end No - gen veed, er den æg - te Kjær - lig - hed!

Nr. 107.

I Wit - ten - berg, i Sach - sen = Land der er en Grav til - sku - e, der hvi - ler sig en from Guds = Mand alt

un - der Kir - ke = Bu - e; hvad her han hed, det veed En - hver, som har sin Gud og Bi - bel kjær, men

hvad han hed - der nu hos Gud, skal Eng - le for os sjun - ge ud, naar vi med ham for - sam - les.

Nr. 108.

Paa den Frug-ten Dag, du æ - der, dø! Det var Guds Ord i Ha - ven! Ak, Liv paa
trindt paa Ver-dens Ø blev Steen paa Hjer-te = Gra - ven!

Jord kun blev et Skin, da Dø-den kom i Ver-den ind, for Mand som Blomst i En - ge!

Nr. 109.

Lov - syn - ger Her-ren, min Mund og mit In-dre! sjun - gen-de, Hjer-te, tag Aan - den i Favn!

To - ner - ne spil - le, som Stjer - ner - ne tin - dre, trindt om Je - ho - vas høi - hel - li - ge Navn!

Nr. 110.

Det Liv-sens Ord, vi byg-ge paa, trods Or-me, Vind og Vo-ve,
af Muld skal Død-nin-ger op-staae og Frel-se-ren høi-lo-ve, naar Lu-ren drø-ner

saa i Sky, at Stjer-ner fal-de, Bjer-ge flye!

Nr. 111.

Med Fred og Fryd jeg fa-rer hen, naar Gud be-fa-ler, saa bli-de-lig, med Gud til Ven! min

Sol ned-da-ler; sødt og sa-lig so-ve hen jeg skal, som Han mig lo-ved!

Nr. 112.

»Hvor er Lammet, Of - fer = Lam-met?« spurg-te I - sak, syg i Sind, da Slagt - of - fret

var be - ram-met med ham selv paa Bjer-ge - tind; ban-ge for sit un - ge Liv, paa den

blan - ke Of - fer - kniv pe - ged han, og sag-de: »Lammet, hvor er det, til Død op - am - met?«

Nr. 113.

Gud Hel - lig-aand! o kom med Klar-hed fra det Høi - e! Driv Sor-gen fra vor Sjæl og Taagen fra vort Øi - e!

Nr. 114.

Luk op dit Bor - ge - Led, dit Øi - e, Chri - sten - hed! Byd ind Guds Søn, den from - me, som vil - de til dig kom - me: Vel - kom - men, Je - sus lil - le, for os Du fø - des vil - de!

Nr. 115.

Til Him - le - ne ræk - ker din Mi - skundhed, Gud, din Tro - fast - hed naaer di - ne Sky - er; din Ret - færds - haand o - ver Bjer - ge - ne ud er strakt, o - ver Da - le og By - er.

Nr. 116.

Ak, som en Drøm er Man-ges Liv, og tomt som Bøl-gens Skum blandt Siv, et Daarskabs
 Spil, der ei be - staaer, men snart for - gaaer, som let - te Sky i storm - fuld Vaar.

Nr. 117.

Den som mig fø - der, det er Gud min Her - re, mig fat - tes ei, hvad Nød - tørft mig mon væ - re;
 paa grøn - nen Eng gi'er Han mig Ro og Li - se, og tør - ster jeg, vil Han mig Kil - den vi - se;
 for sit Navns Skyld Han og min Sjæl om - ven - der, saa ved Hans Lys den ret - te Vei jeg kjen - der.

Nr. 118.

Nu tit - te til hin - an - den de fav - re Blom - ster smaa, de mun - tre Fug - le kal - de paa hver - an - dre; nu
al - le Jor - dens Børn de - res Øi - ne op - slaa, nu Sneg - len med Huus paa Ryg vil van - dre.

Nr. 119.

Nu vaag - ne al - le Guds Fug - le smaa, de fly - ve fra Re - den og sjun - ge, de pri - se vor Her - re, saa
godt de for - maae, de tak - ke for Li - vet og Ly - set med fløi - ten - de Tun - ge.

Nr. 120.

I Ø-sten sti-ger So-len op, den spreder Guld paa Sky, gaaer o-ver Hav og Bjer-ge-top, gaaer o-ver Land og By.

Nr. 121.

Op, thi Da-gen nu frem - bry-der, som den gan-ske Ver-den fry-der! Op, thi Naa-dens Gyl-den-

Aar frem med Lys og Glæ-de gaaer, som de Gam-le før saa saa-re ven-te - de med Længsels-

Taa-re! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Nr. 122.

Da - gen gaaer med ra - ske Fjed, Da - gens Børn maa i - le; Af - ten - rø - den

brin - ger Fred, Nat - tens Stjer - ner Hvi - le.

Nr. 123.

Paa sit Kors i Dø - dens Smer - te hæn - ger med van - smæg - tet Hjer - te, Frel - se - ren, Guds e - gen Søn;

selv den e - vig go - de Fa - der Ham til Dø - den o - ver - la - der, hø - rer taus Hans An - gest - bøn.

Nr. 124.

Dyb af Kjær-lig - hed, Lys og Her-lig - hed, Ver-dens - li - vets For - kla - rer!

Skjæb - ner - nes Le - der, Aan - dens Ud - bre - der, Hil det Folk, Du be - va - rer!

Nr. 125.

De hel - lig tre Kon-ger saa hjer-tens - glad, fra Hjem-met de dro - ge til Beth - le - hems Stad, de

to - ge sig for den Rei - se saa lang, at fin - de Je - sum i Kryb - ben trang.

Nr. 126.

1. Klyn-ke og kla-ge Næt-ter og Da-ge, maa hvem der vaag-ner paa Afgrundens Rand, hø - rer kun Lo - ven
 2. Sjun-ge og kvæ-de, græ-de af Glæ-de, maa hvem der hvi - ler i Frel-serens Favn, fin - der sig trø - stet,

tord - ne fra O - ven: Dø, el - ler gjør hvad en Syn-der ei kan!
 fø - ler i Bry - stet Naa - de for Naa - de og Bod for alt Savn!

Nr. 127.

Plud-se - lig, Her-re, blandt Di - ne Du stod, bød dem Guds Fred og gav Trøst dem i Vaan - den, ny-skabte i dem et

Tem-pel for Aan - den, skjænkede dem Livet, hvormed Du op-stod, stor er Din Naade, vort Lys og vor Styr - ke!

Nr. 128.

Ju - len har bragt vel - sig - net Bud, nu glæ - des Gam - le og Un - ge, hvad Eng - le - ne sang i

Ver - den ud, nu al - le smaa Børn skal sjun - ge; Gre - nen fra Li - vets Træ staar skjønt med Lys som Fugle paa

Qvi - ste, det Barn, som sig glæ - der fromt og kjønt, skal al - drig den Glæ - de mi - ste.

Nr. 129.

Her - ren stræk - ker ud sin Arm, Smaa vil Han vel - sig - ne, kom - mer, Smaa, til Je - su Barm,

læ - rer Ham at lig - ne! Døb, gjen - fød dem, Her - re from, dybt i Li - vets Kil - de!

al - drig de til Død og Dom sig fra Dig for - vil - de!

Nr. 130.

Hør vor Hel - lig - Af - tens Bøn! hør os, Guds een - baar - ne Søn! Hør Du os i Paa - ske - Kveld! ef - ter -

giv os al vor Gjæld; saa, op - stand - ne fra de Dø - de, glad vor Me - ster vi kan mø - de!

Nr. 131.

Ver-dens I - gjen - fø - del - se Glæ-den i - gjen - fø - der, Øst og Vest og Syd og Nord,
 Skjönt for - yng-et, Skab-nin - gen den Op-stand-ne mø - der!

Ild og Vand og Luft og Jord syn - ge Paa-ske - Psal - mer!

Nr. 132.

Drag, Je - su, mig dog ef - ter Dig, saa føl - ger jeg med Læng - sel, si - den Du, o

Je - su, gik ud fra Ver-dens Træng - sel!

Nr. 133 a.

Saa vil vi nu si - ge hver - an - dre Far - vel og øn - ske: Guds Fred o - ver E - der!
 Guds Fred med os Al - le i Gry og i Kveld, saa - man - ge, som hjer - te - lig be - der,

at Christus, Guds Søn, maa væ - re vor Løn, naar vi skal af Ver - den ud - van - dre!

Nr. 133 b.

Saa vil vi nu si - ge hver - an - dre Far - vel og øn - ske: Guds Fred o - ver E - der!
 Guds Fred med os Al - le i Gry og i Kveld, saa - man - ge, som hjer - te - lig be - der,

at Chri - stus, Guds Søn, maa væ - re vor Løn, naar vi skal af Ver - den ud - van - dre!

Nr. 134.

Kæmp al - vor - lig, nu Guds Naa - de sø - ger at for - bed - re dig, at din

Aand sig la - der raa - de og fra Jor - den hæ - ver sig!

Nr. 135 a.

Al - drig er jeg u - den Vaade, al - drig dog for - u - den Naade, al - tid har jeg Suk og Vee, al - tid kan jeg Je - sum see.

Nr. 135 b.

Al - drig er jeg u - den Vaade, al - drig dog for - u - den Naade, al - tid har jeg Suk og Vee, al - tid kan jeg Je - sum see.

Nr. 136.

Gla - de Juul, dei - li - ge Juul! Eng - le da - le ned i Skjul; Hid de fly - ve med Pa - ra - dis - Grønt,
 hvor de see, hvad for Gud er kjønt, løn - lig i - blandt os de gaæ, løn - lig i - blandt os de gaæ.

Nr. 137.

Je - sus græ - der, Ver - den leer: Van - vid sjun - ger mel - lem Gra - ve, Sjæ - len
 Syn - dens Træl ei Dy - bet seer, Dø - den dand - ser med sin Sla - ve,
 sig i Læn - ker glæ - der, Ver - den leer, men Je - sus græ - der.

Nr. 138.

Dei - lig er Jor - den! præg - tig er Guds Him - mel! skjøn er Sjæ - le - nes Pil - grims -

gang! Gjen - nem de fag - re Ri - ger paa Jor - den gaæ vi til Pa - ra - dis med Sang!

Nr. 139.

Ei - a, min Sjæl ret in - der - lig sig fry - der, med Lov og Priis jeg gla - de - lig ud - bry - der, naar

jeg be - tæn - ker, hvad mig Je - sus skjæn - ker, da Han i Naa - de knu - ste Dø - dens Læn - ker!

Nr. 140.

Det hel - li - ge Kors, Vor - Her - re Han bar, Hans blo - di - ge Saar og Pi - ne svar, Hans
bit - tre Død u - den Lak og Ly - de, der - af a - le - ne vi Godt skal ny - de!

Nr. 141.

Naar skal da min Tid faae En - de, jeg faae Bod for min E - len - de? Bri - ster dog, I Baand i -
tu, slip - per løs om - si - der nu, Aan - den fra sin Fæng - sels - Muur, Fug - len fra sit tran - ge Buur.

Nr. 142.

O sto - re Gud, vi lo - ve Dig af Hjer - tens Grund e - vin - de - lig!

Hvo er som Du i Her - lig - hed, hvo er som Du fra E - vig - hed.

Nr. 143.

Kir - ken er som Him - me - ri - ge, Me - get kan den lig - nes ved, skjønt paa Jord den

har ei Li - ge, som Guds Naa - de og Guds Fred!

Nr. 144.

Den sto - re hvi - de Flok vi see, som tu - sind Bjer - ge dækt med Snee, med
 Det er den Hel - te - ska - re som af hiin den sto - re Træng - sel kom, og

Skov om - kring af Pal - me - sving, for Thro - nen: hvo er de? Der hol - de
 frelst op - stod ved Je - su Blod til Him - lens Hel - lig - dom!

de nu Kir - ke - gang, med u - op - hør - lig Ju - bel - klang, i høi - en Chor, hvor

Gud han boer blandt al - le Eng - les Sang.

Nr. 145.

Det Vand-bad i Or - det, som Her - ren, vort Haab, med Al - magt om - gjør - det, gav

Navn af sin Daab, vor Syn - dig - hed dø - der, Guds Bil - led gjen - fø - der, for - ny - er den

Skab-ning, som kom fra Guds Haand, ind - gy - der til Li - vet og Sand - he - dens Aand.

Nr. 146.

Men - ne - ske - bo - lig! Bæ - ve du maat - te da Frel - se - ren dø - de; men i Op - stan - del - sens Mor - gen -

rø - de da blev du ro - lig! Ja, ved Op-stan-del-sens le - ven-de Ord blev du be - ro - li - get Jord!

den, hvor du bæ - ved saa - læn - ge med Smer - te: dybt i det skjælven-de Hjer - te. Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Nr. 147.

I Her-rens Huus det to - ner paa hver For - sam-ling-dag, Frygt ei, du lil - le Hjord! saa
fra Søn-nen, vor For - so - ner, med Aan-dens Tun-ge - slag:

si - ger Fa - der - vor: Det Folk med Kor - sets Far - ve mit Him-me - rig skal ar - ve!

Nr. 148.

Tie, alt Kjød, for Aa-syn Hans, som paa Kor-set bleg - ner!
 So - len mi - stet har sin Glands, før Hans Ho-ved seg - ner, Jor - den bæ - ver, Dø - de - li - ge!

Jor - disk Lyst fra Hjer - tet vi - ge her for himmelsk Æ - re = Frygt.

Nr. 149.

Op I Christ-ne, ru - ster e - der! Chri - sti Kæm - per, ud paa Vagt!
 Fjen - den sig til Strid be - re - der og ud - by - der al sin Magt: Op en-

hver! Dra - ger Sværd! Hel - ved trod - ser Him - lens Hær.

Nr. 150.

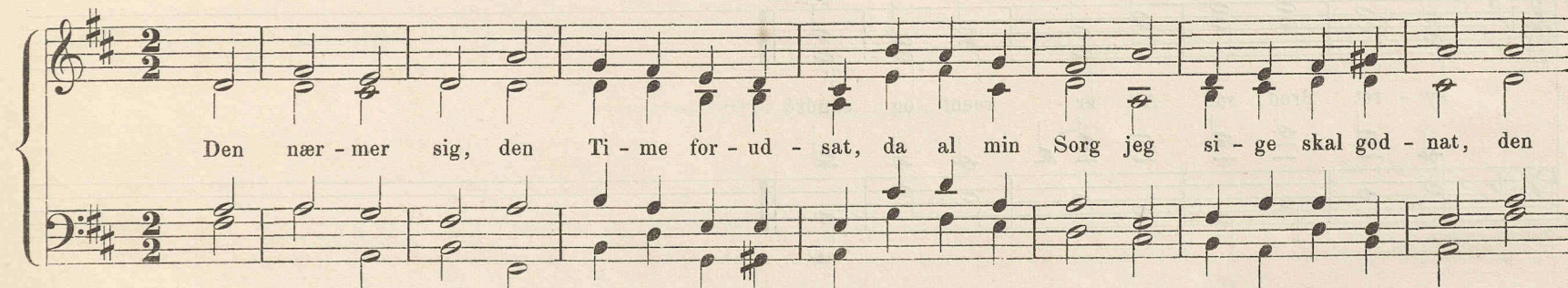

Kir - ke = Klok-ke! ei til Ho - ved - stæ - der støb-tes du men til den lil - le By, hvor det

hø - res trindt, naar Bar - net græ - der, og ind - dys - ses blidt ved Vug - ge - sang.

Nr. 151.

Den nær - mer sig, den Ti - me for - ud - sat, da al min Sorg jeg si - ge skal god - nat, den

»lil - le Flok« jeg by - de skal far - vel! Frygt ei for den som kun slaaer Kjød i - hjel!

Nr. 152.

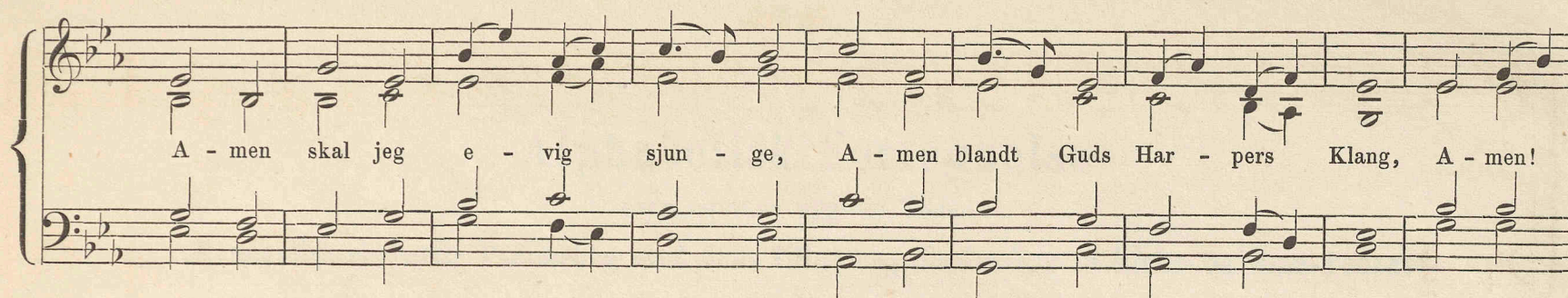
For Lad Al - le slag - tet er Guds Lam, vort Paa - ske = Lam det bol - de. ei
der - for nu, til Tak til Ham, os al - le Høi - tid hol - de, ei

med den gam - le Suur - deig rød, med Hyk - le - ri og Tant, men med et rent u-

sy - ret Brød, saa Alt er reent og sandt!

Nr. 153.

A - men raa - be hver en Tun - ge, A - men er min Him - mel - sang,

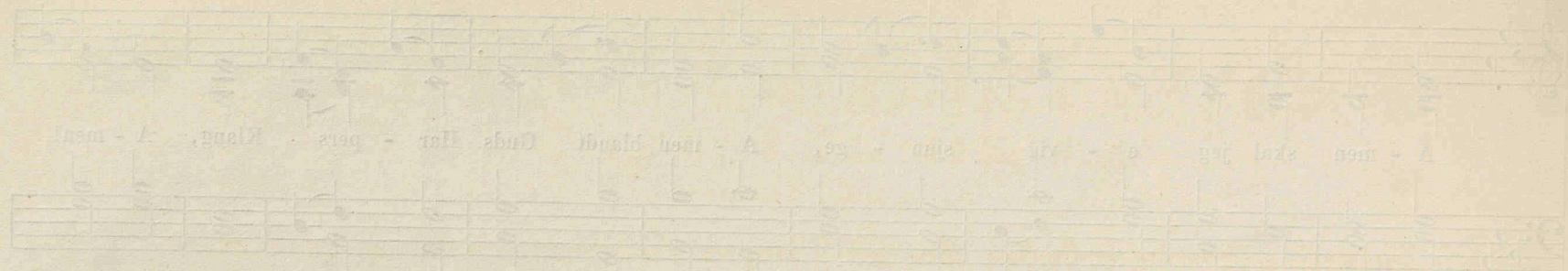

A - men skal jeg e - vig sjun - ge, A - men blandt Guds Har - pers Klang, A - men!

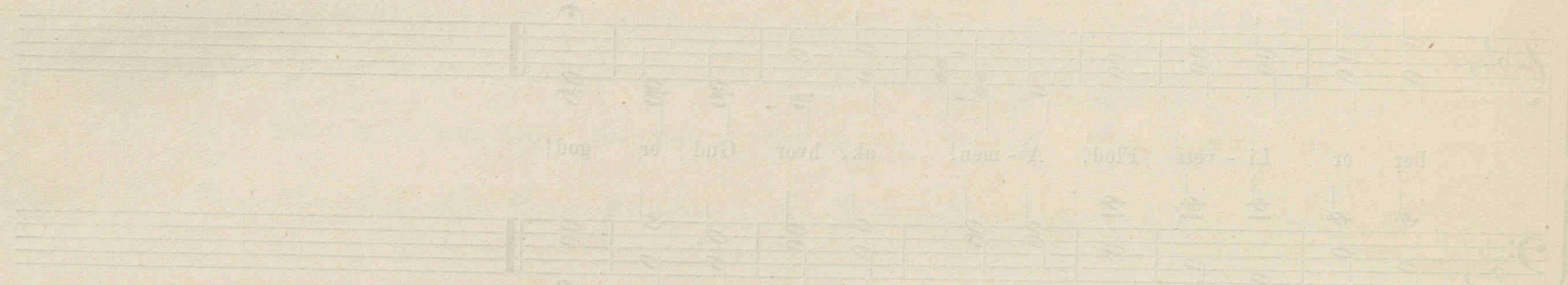
her er Li - vets Flod, A - men! ak, hvor Gud er god!

Handwritten musical notation on a system of two staves. The lyrics are written below the staves and are mirrored from the reverse side of the page.

A - men skal jeg e - re, A - men bladt Lids Her - vers Klang, A - men!

Handwritten musical notation on a system of two staves. The lyrics are written below the staves and are mirrored from the reverse side of the page.

Her er Li - vers Fod, A - men, Her er Gud, Her er Gud!

Alphabetisk Fortegnelse

over samtlige opgivne Toner i

„Evangelisk-christelig Psalmebog med dens Tillæg“ og „Psalmebog til Kirke- og Huus-Andagt“

med Angivelse af hvor samme findes i

Weyses Choral-Melodier med Rungs Tillæg.

	Weyse.	Rung.		Weyse.	Rung.
Abraham sad i Mamre Lund	—	33a. b.	Christ stod op af Døde	—	11.
Af Adams Fald er plat fordærv't	2.	—	Christne, synger høit i Chor	85.	—
Af dybeste Nød lader os	3.	—	Christus kom selv til Jordans Flod	9.	—
Af { dybeste } Nød, o Gud, til Dig	4. 40.	—	Dag til Hvile, Dag til Glæde	—	92.
{ Dybsens }			Dagen gaaer med raske Fjed	—	122.
Af { dybeste } Nød, raaber jeg	3. 4.	—	Dagen viger og gaaer bort	69.	—
{ Dybsens }			De hellig tre Konger saa hjertensglad	—	125.
Af Høiheden oprunden er	5.	—	Deilig er den Himmel blaa	—	9a. b.
Af Kjærlighed, min Ven	6.	—	Deilig er Jorden	—	138.
Afvend Din Vrede, Herre Gud, af Naade	134. 135.	—	Den lyse Dag forgangen er	10.	44.
Ak, Herre from	1.	—	Den lyse Dag forsvunden er	11.	—
Ak, levende Gud, jeg bekjender for Dig	68.	—	Den Mand, som for sin Brud forlod	—	74.
Ak, som en Drøm er Manges Liv	33.	116.	Den nærmer sig den Time forudsat	—	151.
Ak vidste Du, som gaaer i Syndens Lænker	6.	—	Den prægtig Sol, som hele Verden	12.	—
Aldrig er jeg uden Vaade	—	135a. b.	Den signede Dag med Fryd vi seer	—	1.
Alene { Gud i Himmerig	7.	—	Den som mig føder, det er Gud	—	117.
Aleneste }			Den store hvide Flok vi see	—	144.
Alene til Dig, Herre Jesu Christ	8.	—	Den Tid gaaer an	—	151.
Almindelig er Christi Kirke	—	41.	Den yndigste Rose er funden	—	18.
Almægtige, algode Gud	56.	—	Denne er Dagen, som Herren har gjort	—	55.
Alt opreist Maanen staaer	—	139.	Der sad en Fisker saa tankefuld	—	100.
Alt staaer i Guds Faderhaand	—	9a. 51.	Der stander et Slot i Østerrig	105.	38.
Amen! Jesus Han skal raade	—	153.	Det er saa yndigt at følges ad	—	63.
Amen raabe hver en Tunge	—	153.	Det hellige Kors, Vorherre Han bar	—	140.
Apostlene sad i Jerusalem	—	33a. b.	Det himmelsk klang i Engle Chor	16.	3a. b. c.
At sige Verden ret Farvel	73.	21.	Det kimer nu til Jule-Fest	23. 65.	10.
Blomstre som en Rosengaard	—	45a. b.	Det lakker nu ad Aften brat	23.	10.

	Weyse.	Rung.		Weyse.	Rung.
Det Livsens Ord vi bygge paa	—	110.	Frygt { mit Barn } den sande Gud	85.	—
Det Vandbad i Ordet, som Herren	—	145.	{ min Sjæl }	—	93.
Dig bede vi, o Hellig Aand	91.	—	Følger med til Urtegaarden	—	—
Dig, Gud! skee Tak for denne Dag	29.	—			
Dig, Jesu, priser jeg af ganske Hjerte	134. 135.	—	Gaa nu hen og grav min Grav	66.	—
Din Villie skee, o Herre	117.	—	Gak under Jesu Kors at staae	65.	—
Din Viisdom os, o Herre, leder	13.	—	Giv mig, Gud, en Psalmetunge	—	16a. b.
Drag, Jesu, mig	126.	132.	Gjør Døren høi, gjør Porten vid	88. 89.	—
Drag ind ad disse Porte	28. 57.	—	Glade Juul, deilige Juul	—	136.
Du Herre Christ	—	42.	Glæden hun er født idag	—	6.
Du, o Gud, vort Haab skal være	59.	—	Glæderig og underfuld	—	106.
Du, som gaaer ud fra den levende Gud	—	61.	Gud, Du skabte Jordens Kreds	26.	—
Dyb af Kjærlighed	—	124.	Gud Fader udi Himmerig	27.	—
Død, jeg venter dig med Længsel	14. 67.	—	Gud Helligaand! Du Skat saa skjøn	40.	—
			Gud Helligaand i Tro os lær	40.	—
Eia, min Sjæl, ret inderlig	—	139.	Gud Helligaand! O kom	—	113.
Ei Livets Kummer, Jordens Møie	15.	—	Gud Herre, jeg er i Din Magt	80. 81.	—
En Sæde-Mand gik ud at saae	—	28a. b.	Guds Godhed { vil } vi prise	28. 57.	—
Enhver, som troer og bliver døbt	29.	—	{ ville }	—	—
Et Barn er født i Bethlehem	16.	3a. b. c.	Guds Huus med Livets Ord	103.	—
Et lidet Barn saa lysteligt	17.	8.	(Naar sidste Verslinie gjentages.)	—	—
Et trofast Hjerte, o Herre min	18.	—	Guds Kirke er vor Klippe-Borg	132.	—
			Guds Menighed, syng for vor Skaber i Løn	—	14.
Fader, Dig jeg mig betroede	19.	—	Guds Søn er kommen { af Himmelen }	29.	—
Fader vor udi Himmerig	20.	—	{ fra Himlen ned }	—	74.
Far, Verden, farvel	21.	—	Guds Venner! vil til evig Tid	56.	—
For Alle slagtet er Guds Lam	—	152.			
Forleen mig Kraft at elske Dig	22.	—	Haabet ogsaa blege Kinder	—	92.
Forventningsfulde Sjæle	—	104.	Helligaanden trindt paa Jord	—	51.
Fra Gud vil jeg ei vige	28.	—	Helligste Jesu, Helligheds Kilde	30.	—
Fra Himlen høit kom { Budskab her }	23.	—	Her komme Dine arme Smaa	23.	—
{ Engles Hær }	—	—	Her komme, Jesu, Dine Smaa	88. 89.	7.
Fra Himlen høit { kom jeg (vi) nu her }	23. 112.	—	Her vil ties, her vil bies	—	22.
{ vi komme her }	—	—	Herre Christ, Gud Faders eenbaarne Søn	31.	—
Fra Himlen kom en Engel klar	—	7.	Herre! hvor skal vi gaae hen	—	25.
Fred til Bod for bittert Savn	—	—	Herre, jeg har handlet ilde	32.	—
I »Fest-Psalmer efter	—	25.	Herre, Jesu Christ, min Frelser Du est	33.	—
I Psalmebog for Kirke- og Huus-Andagt efter	85.	—	Herre, Jesu Christ, sand Menneske og Gud ...	34. 35.	—
Frelser, Sandhed er Din Lære	77.	—	Herren, Han er min Hyrde god	40.	—
Frisk op min Sjæl, forsager ei	24.	—	Herren, Han har besøgt sit Folk	—	40.
Fryd dig, du Christi Brud	25.	—	Herren, Han sagde til Herre min	—	105.
Frygt ei, min Sjæl, frygt aldrig	109.	—			

	Weyse.	Rung.		Weyse.	Rung.
Herren strækker ud sin Arm.....	—	129.	Jeg arme Synder træde maa.....	51.	—
Herrens Røst er over Vandet.....	—	69.	Jeg beder Dig $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{min} \\ 0 \end{smallmatrix} \right\}$ Herre (og) Gud.....	51.	—
Herrens Røst, som aldrig brister.....	—	32.	Jeg gaaer $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{i Fare} \\ \text{til Døden} \end{smallmatrix} \right\}$ hvor jeg gaaer.....	52.	—
Hjerte Fader! straf mig ei.....	38.	—	Jeg har min Sag til Gud henvendt.....	33.	—
Hjertelig mig nu længes.....	39.	—	Jeg kjender ham, hvem jeg har.....	94. 95.	—
Hil dig, vor Fane.....	—	79.	Jeg løfter høit op Øine mine.....	20.	—
Himlen aabnes, Mørket svinder.....	121.	—	Jeg raaber fast, o Herre.....	53.	—
Himlens Gud og Jordens Herre.....	36. 72.	—	Jeg raaber til Dig, $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{Herre Christ} \\ 0 \text{ Herre Christ} \end{smallmatrix} \right\}$	54.	—
Hjælp Gud, at jeg nu kunde.....	37.	—	Jeg ved Jesum fryder mig.....	55.	—
Hos Herren paa det Høie.....	—	68.	Jeg veed en Urt, saa deilig og bold.....	—	97.
Hvad kan os komme til for Nød.....	40.	—	Jeg veed et evigt Himmerig.....	56.	38.
Hvad min Gud vil, det skee altid.....	41.	—	Jeg vil Din Priis udsjunge.....	57.	—
Hvem der havde dog forloret.....	—	32.	Jeg vil $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{mig Herren} \\ \text{min Herre} \end{smallmatrix} \right\}$ love.....	117.	—
Hvo ikkun lader Herren raade.....	42.	—	Jesu Christ! Du overvandt.....	58.	—
Hvo sig fortroster.....	43.	—	Jesu, Din søde Forening at smage.....	60. 61.	—
Hvo som vil salig.....	44.	—	Jesu, Dine dybe Vunder.....	59.	112.
Hvo veed, hvor nær mig er min Ende.....	45.	—	Jesu, Du min Glæde.....	62.	—
Hvor $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{er det godt} \\ \text{godt er det} \end{smallmatrix} \right\}$ i Jesu Arme.....	48.	—	Jesu, Dydens milde Lærer.....	63.	—
Hvor er Lammet, Offer-Lammet.....	—	112.	Jesu, Sjelens lyse Dag.....	64.	—
Hvor godt, hvor saligt er det dog.....	49.	—	Jesu søde Hukommelse.....	65.	—
Hvor har Jordens Glæde.....	62.	—	Jesum, Jesum, Jesum sigter.....	—	27.
Hvor lifligt er det dog at gaae.....	—	38.	Jesus Christus, Frelser-Manden.....	—	27.
Hvor salig er den lille Flok.....	—	34a. b.	Jesus er $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{mit} \\ \text{vort} \end{smallmatrix} \right\}$ Haab, $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{min} \\ \text{og} \end{smallmatrix} \right\}$ Trøst.....	66.	—
Hvor til Altret under Krands.....	—	91.	Jesus er mit Liv i Live.....	67.	—
Hvorfor skulde jeg $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{forsage} \\ \text{mig græmme} \end{smallmatrix} \right\}$	46. 47.	—	Jesus er, mit Liv i Livet.....	14.	—
Hyggelig, rolig, Gud! er Din Bolig.....	—	81.	Jesus, Frelser og Befrier.....	—	85.
Hør vor Hellig-Aftens Bøn.....	—	130.	Jesus, Frelser, Saliggjører.....	—	13.
Hører du Røsten.....	—	76.	Jesus græder, Verden leer.....	66.	137.
I al sin Glands nu Straaler Solen.....	—	46.	Jesus, Han er Synd'res Ven.....	66.	—
I $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{dybest} \\ \text{dybeste} \end{smallmatrix} \right\}$ Nød vil jeg til Gud.....	3. 4. 40.	—	Jesus ved Dit Ord vi kjende.....	67.	—
I Døden Jesus blunded.....	57.	—	Julen har bragt velsignet Bud.....	—	128.
I Dødens Baand vor Frelser laa.....	—	98.	Julen har Engle-Lyd.....	—	2.
I Glands for Herrens Throne staaer.....	51.	—	Kimer I Klokker.....	—	54.
I Herrens Huus det toner.....	—	147.	Kirke-Klokken! ei til Hovedstæder.....	—	150.
I Jesu Navn $\left\{ \begin{smallmatrix} \text{bør} \\ \text{skal} \end{smallmatrix} \right\}$ al vor Gjærning skee.....	50.	—	Kirken den er et gammelt Huus.....	—	47.
I Wittenberg, i Sachsen-Land.....	—	107.	Kirken er som Himmerige.....	—	26. 143.
I Østen stiger Solen op.....	—	120.	Kjærligheds og Sandheds Aand.....	—	89.
Ind i Haven Jesus gik.....	—	30.			

	Weyse.	Rung.		Weyse.	Rung.
Klar op, mit Hjerte, Sjæl og Sind	20.	—	Midt iblandt os er Guds Rige	—	26.
Klynke og klage	—	126.	Mig hjertelig nu længes	39.	—
Kom, Gud Faders Aand fuldgod	—	39.	Min Aand ved Dig, algode Gud	79.	—
Kom, Gud Skaber og Hellig Aand	68.	—	Min Gud! jeg er jo i Din Magt	80. 81.	—
Kom, Hedningernes Frelsermand	69.	—	Min Gud! jeg prise vil med Flid	82.	—
Kom Helligaand Gud Herre from	70.	—	Min Harpe jeg til Sang om Bjerget stemmer ...	12.	—
Kom Helligaand o Herre Gud	71.	—	Min Jesu, lad mit Hjerte faae	—	94.
Kom, o Hellig Aand, kom brat	—	52.	Min Mund og mit Hjerte	—	48.
Kom, o kom du Aand, som giver	72.	—	Min Sjæl, hvi vil du græmme dig	83.	—
Kommer Sjæle, dyrekøbte	—	67.	Min Sjæl nu lover Herren	84.	—
Kommer til mig, sagde Guds Søn	73.	—	Min Sjæl og Aand opmuntre dig	109.	—
Kvinde, o din Tro er stor	—	129.	Min Sol, min Lyst, min Glæde	—	83.
Kvindelil! din Tro er stor	—	37.	Mindes vi en fuldtro Ven	—	65.
Kyrie eleison (Litaniet)	Side 93.	—	Mit Barn frygt den sande Gud	85.	—
Kæmp alvorlig, nu Guds Naade	—	134.	Mit Haab og Trøst og al Tillid	86.	—
			Mit Hjerte, hvi græmmer du dig	83.	—
Lad det klinge sødt i Sky	—	53.	Morgenstund	—	43a. b.
Livsalig Paaskedag	—	12.			
Lov, Priis og Tak og evig Ære	59.	—	Naar i den største Nød vi staae	88.	—
Lov, Priis og Tak og Ære	28. 57.	—	Naar jeg betænker den Tid og Stund	87.	—
Lover den Herre, den mægtige Konge	74.	—	Naar min Tid og Stund er forhaand	87.	—
Lovet være Du, Jesu Christ	—	5.	Naar mit Øie	—	50.
Lovsynger Gud, den Vældige, den Vise	75.	—	Naar skal da min Tid faae Ende	—	141.
Lovsynger Herren, min Mund og mit Indre	—	109.	Naar Tid og Time er forhaand	87.	—
Luk op dit Borge-Led	—	114.	Naar vi i Nød og Fare staae	88. 89.	—
Lyksalig Dag, som nu saa blid oprinder	12.	—	Naar vi i største { Nøden { staae	88. 89.	—
Lyksalig den, som ydmygt troer	86.	—			
Lyksalig hvo, som frygter Gud	23.	20.	Naglet til et Kors paa Jorden	90.	—
Lær mig, o Skov, at visne glad	73.	31.	Natten er omme	—	96.
Lær os, Frelser, Livets Væld	—	30.	Naturen holder Pintsefest	24.	—
			Nu bede vi den Hellig-Aand	91.	—
Maria hun { er { en Jomfru { reen {	76.	90.	Nu bør ei Synden mere	57.	—
			Nu er os Gud miskundelig	92.	—
Med Fred og Fryd, jeg farer hen	—	111.	Nu hviler Mark og Enge	93.	—
Med sin Alabaster-Krukke	—	19.	Nu Jesus kan ei noget Herberg finde	94. 95.	—
Med Sorgen og Klagen hold Maade	—	75.	Nu kom her Bud fra Englechor	76.	—
Med Straale-Krands om Tinde	68.	36.	Nu lukker jeg mit Øie	93.	—
Med Sundhed vel tilmode	78.	—	Nu nærmer sig vor Pindsefest	23.	10.
Med Vemods Graad	2.	—	Nu rinder Solen op	96.	103.
Medens vi i Verden vandre	77.	—	Nu ringe alle Klokker mod Sky	—	80.
Menneskebolig	—	146.	Nu takker alle Gud	97.	—
Mens i Krybben spæd Du laae	—	87.	Nu titte til hinanden, de favre Blomster smaa .	—	118.

	Weyse.	Rung.		Weyse.	Rung.
Nu vaagne alle Guds Fugle smaa.....	—	119.	Op, I Christne, ruster eder.....	—	149.
Nu velan vær { frisk } tilmode	98.	—	Op Sjel, bryd Søvnen af.....	25.	—
			Op, thi Dagen nu frembryder	—	78. 121.
O Christelighed	21.	—	Op, til Guds Huus vi gaae	—	62.
O, den Alting kunde dræbe.....	—	32.	Opløs Du dog, o Gud! de Baand	111.	—
O Drøvelse	126.	132.	Optagen er i Herlighed.....	73.	66.
O, Du Guds Lam (Litaniet)	Side 99.	—	Paa alle dine Veie	39.	—
O, Du Guds Lam	—	58.	Paa den Dag, du æder, dø!	—	108.
O, Du min Imanuel.....	—	45a. b.	Paa Dig { haaber jeg min } Herre from	113.	—
O, Du store Seierherre	99.	—			
O Fader! lad Din Godhed.....	100.	—	Paa Gud alene.....	114.	—
O Fryd, o Held.....	101.	—	Paa Jerusalem det ny.....	—	57.
O glade Budskab for mit Hjerte.....	102.	—	Paa sit Kors i Dødens Smerte	115.	123.
O Gud, Alviidsoms Gud.....	103.	—	Paaske vi holde	—	101.
O gode Gud, jeg takker Dig.....	73.	21.	Pludselig, Herre, blandt Dine Du stod	—	127.
O Gud, Dit Navn er stort.....	104.	—	Prægtig skinner Sol og Maane	—	69.
O Gud, Du fromme Gud	103.	—			
O Gud skee Lov til evig Tid	105. 106.	—	Reis op dit Hoved, al Christenhed	—	24a. b.
O Gud vor Fader i Evighed	7.	—	Rind min Taare! Jesu døde.....	63.	—
O Herre Christ.....	33.	42.	Rind nu op i Jesu Navn	116.	86.
O Herre, frels mig, døm min Sag	107.	—			
O Herre, frels min svage Dyd	107.	—	Saa er vor Høst tilende.....	117.	—
O, hør os, Jesus milde	117.	—	Saa gaae vi til vort Hvilested.....	82.	—
O Jesu Christ! min Tanke hæver sig	108.	—	Saa lægger jeg min Syssel ned.....	118.	—
O Jesu for Din Pine.....	—	68.	Saa vil vi nu sige hverandre Farvel.....	—	133a. b.
O Jesus! søde Jesus! Dig	—	20.	See, hvor nu Jesus træder	—	64.
O kjære Sjel, fald ydmyg ned	73.	21.	See Solens skjønne Lys og Pragt	119.	—
O kjære Sjel, frygt aldrig meer.....	109.	—	Seer til Fuglene i Luften	—	70.
O lad Din Aand nu med os være	—	59.	Sin Vogn gør Han af Skyer blaa	—	15.
O sanctissima	—	124.	Skynd fra Libanon dig ned	120.	—
O { store } Gud, Din Kjærlighed	51.	—	Smuler under Herrens Bord.....	—	88.
{ søde }			Solen daler, Lyset svinder.....	121.	—
O store Gud! vi love Dig (Te Deum)	112.	56.	Som den gyldne Sol frembryder	98.	—
O store Gud! vi love Dig	—	142.	Som Dugg paa slagne Enge.....	—	71.
O, vidste du, som gaaer i Syndens Lænke	6.	—	Som en Hjort med Tørst befangen	59.	112.
Om Himmeriges Rige, saa ville vi tale.....	109.	—	Som et stille Offerlam	—	95.
Om Himmeriges Rige, vi tales ved	109.	—	Som Foraars-Solen Morgenrød.....	—	66.
Op al den Ting, som Gud har gjort.....	56.	38.	Som Han siger, saa I gøre.....	—	35.
Op { alle } , som paa Jorden boe	110.	—	Som Hønen klukker mindelig.....	—	15.
{ hver }			Som Skyggen svinder bort.....	87. 122.	—
Op dog Zion! seer du ei	—	39.	Som Skyggen svinder Livet bort.....	122.	—
Op hver, som her paa Jorden boer	110.	—	Sorrig og Glæde, de vandre tilhobe.....	—	99.

	Weyse.	Rung.
Sov sødt, Barnlille	—	73.
Stille Nat, hellige Nat	—	136.
Stirrer ei i Graven ned	58.	—
Stor er Du, Gud, utalte Engles Hær	12.	—
Store Gud, som Dig til Ære	123. 124.	—
Syndernes Forladelse	—	102.
Søde Jesu, vi er her	125.	—
Søndag Morgen fra de Døde	32.	70.
Sørger ei for dem som sove	67.	—
Tabt er min Fred	126.	—
Tag det sorte Kors fra Graven	—	13.
Tak skee Dig, evig vise Gud	73.	—
Talsmand! som paa Jorderige	—	77.
Tie, alt Kjød, for Aasyn hans	—	148.
Til Dig alene, Jesu Christ	8.	—
Til Dig jeg raaber, Jesu Christ	54.	—
Til Dig, til Dig, Herre Jesu Christ	8.	—
Til Himlene rækker Din Miskundhed, Gud	—	115.
Til Jorden kom Du blid og from	126.	—
Til vor lille Gjærning ud	—	129.
Trods Længselens Smerte	—	72.
Tør end Nogen ihukomme	—	49.
Udi din store Vrede	127.	—
Udrust dig Helt fra Golgatha	110.	—
Uforsagt, vær paa Vagt	—	136.
Urolige Hjerter	—	29.

	Weyse.	Rung.
Vaag op min Sjæl og Psalter	128.	—
Vaagn op og slaa paa dine Strenger	45.	—
Vaagner op! en Stemme byder	30.	—
Vaagner op, I Folk som sove	—	85.
Var I ikke Galilæer	—	23.
Velkommen igjen, Guds Engle smaa	—	17.
Venner! sagde Guds Engel blidt	—	82.
Verdens Igjenfødsel, Glæden igjenføder	—	131.
Vi takke Dig, o Gud, vor Fader kjære	130.	—
Vi troe allesammen paa een Gud	131.	—
Vi troe, vi alle troe paa Gud	131.	—
Vil Gud vor Herre ei med os staae	129.	—
Vor Alderdoms Trøst	—	60.
Vor Fader udi Himmerig	20.	—
Vor Frelser frit sin Fjende	—	64.
Vor Gud, Han er saa fast en Borg	132.	—
Vor Herre, Han er en Konge stor	—	84.
Vorherres Jesu Mindefest	—	10.
Vor Jesus kan ei noget Herberg finde	94. 95.	—
Vor Kirke-Dør vel lukkes op	51.	—
Vor Tro er den Forvisning god	40.	—
Vor Tro er den Forvisning paa	3. 4.	—
Vort glade Hjerter hæver sig	133.	—
Vreden Din afvend	134. 135.	—
Vær trøstig mit Hjerter, bedrøv dig ei meer	—	145.
Vær trøstig, Zion, Jesu Brud	29.	—
Vær velkommen Herrens Aar	—	4.

I alle Landets Boglader faaes:

Fenger, P. A., Tillæg til evangelisk-christelig Psalmebog (Nr. 619—1125). 5te Oplag. 40 Sk.

Grundtvig, N. F. S., Fest-Psalmer (Nr. 619—910). 8de Oplag. 40 Sk.

Rørdam, P., Psalmer (Nr. 618—938). 36 Sk.

Boisen, P. O., bibelske og kirkehistoriske Psalmer og Sange. 4de Udgave. 40 Sk.

(109) **Melodier** hertil, samlede og udgivne af **H. Nutzhorn**. 64 Sk.

Confirmandens Farvel til sin Barndom. Texten af **H. G. V. Ishøy**; Musiken af **A. P. Berggreen**. 16 Sk.

Sexten tostemmige Melodier til **B. S. Ingemanns** Confirmations-Gave, componerede af **R. Bay**. 16 Sk.

Grammlichs opbyggelige Betragtninger til hver Dag i Aaret, udgivne paa Dansk ved **Chr. M. Kragballe**. 4 Rd.

En lille Andagtsbog, uddragen af **Tholucks** Andagtstimer. Med et Forord af Pastor **C. Levinsen**. 48 Sk.

E. L. Thearup.